

של המחברת, אלא גם איזו אלגנטיות של האינטלקט, זו שלכבודה טבע בלו פסקל (הוגה דעות הופמני בזכות עצמו) את המושג הנפלא esprit de finesse, "הרוח דקת ההבחנה". האלגנטיות הזו, שכאמור הולמת להפליא את האלגנטיות ההופמנית המפורסמת, מתבטאת לא רק ביפי הרעיונות, אלא גם ביפי הסגנון. העברית של אלבק-גדרון היא עברית יפהפייה, לא שכיחה בעושרה וביצירתיות שלה. החוויה האסתטית של הקריאה במונוגרפיה מהדהדת אפוא את החוויה האסתטית של הקריאה בכתבי הופמן, ומשמשת להם אולי כמפתח פרשני נוסף. "השלישי האפשרי" אינו ספר שווה לכל נפש, ובהחלט מיועד לקוראים מן הסוג המשכיל והעילי, ועם זאת, הוא אינו מעמיד בינו ובין הקוראים חומות מיותרות של התגדרות מחקרית ואינו נכנע לפיתוייה של אי-התקשורתיות האקדמית. הקריאה במונוגרפיה היפה הזו היא הזמנה מפתה לחזור ולקרוא את כתביו של יואל הופמן, ולהתמכר מחדש לקסם האסתטי הממכר של כתיבתו העומדת מחוץ לגבולות המקום והזמן.

מְרִיּוֹס קְלָאָרוּ שִׁירִים

מְרִיּוֹס קְלָאָרוּ, יליד 1961, מתגורר בעיר יאשי, מפרסם מאמרים, תרגומים ויצירות מקור בשירה ופרוזה. משמש עורך או מנהל של כמה כתבי עת: "שיחות ספרותיות", "פואזיה", "הזמן", "כרוניקה", "היפריון", "פואזיס", "קרמינה בלקניקה", "קארו" "גינקו" (יפן).

הוא בין יוזמי כתבי העת "ריווי דרום-מזרח אירופה לתרבות ורוח" (אנגלית), "דווינה", ריווי לספרות ותרבות אוניברסלית בפריז, "קאדו" באירופה-אסיה לשירה, תרבות ורוח. משמש סגן מנהל סניף מולדובה ביאשי של "המכון לתרבות רומנית" וחבר סניף יאשי של המכון ברוסיה. פרסם כארבעים ספרים. תורגם ליותר מעשרים שפות, ויצירותיו המקוריות ליותר מחמש-עשרה שפות. ספרו "תרגיל בבדידות" ראה אור בישראל בהוצאת צור-אות, 2014, במהדורה דו-לשונית בתרגומו של מנחם מ' פאלק.

חבר חברת ההייקו של רוסיה בבוקרשט, חברת ההייקו בקונסטנצה ואגודת ההייקו העולמית ביפן.

אבא

נשמתִי וְאֲנִי בְּלִינּוּ יַחַד בְּאוֹתוֹ לִלְהָ
לִיד הַזְּמַן
מִבֵּיטִים דֶּרֶךְ עֵינַי אֲבִי הַמֵּת.

בְּמִצִּיאוֹת הַנְּחֻבָּאת מְהַעֲבֵר הַשָּׁנִי,
שׁוֹטְטִי בְּדַמוֹתוֹ אֲשֶׁר בֵּה גַם הַקִּמְטִים מֵתוּ
אֵךְ עַל כָּלֵם הָיוּ כְּתוּבִים כְּעַת –
אֶהְבֶּה מִבְּזֻזוֹת, חֲלוּמוֹת שְׁנַרְצָחוּ אוּ שְׁטָרֵם נוֹלְדוּ וְרִצּוֹנוֹת יִלְדוּת.

חֲזִיו יִשְׁבוּ לְיָדֵי
כְּרוּכִים בְּתַכְרִיד מְנַשִּׁיקוֹת שְׁנָבְלוּ.

הַלִּילָה שְׁבִתוֹךְ גּוֹפּוֹ עֵטָף אוֹתִי לְאֵט.
אֲבָא קָבֵר לְתוֹךְ הַעֲפָר אֵת הַרְגָעִים עֲצָמָם שְׁכָבוּ.
הוּא הֵבִיט אֶל הַחַיִּים וְלֵאל מְלָה וְרַק אֵת הָאֵת הָאֲחֵרוֹן